

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119200355
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119200355.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. L. XXXX/XX, o zaplatenie 2.916,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6Csp/4/2019-63 zo dňa 22.05.2020, takto

rozhodol:

Vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, ostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Vo výrokoch II. a III., ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania, rozsudok **z r u š u j e** a v tejto časti **v r a c i a** späť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.502,96 Eur spolu s úrokom za obdobie do 20.12.2018 vo výške 136,32 Eur, úrokom z omeškania za obdobie do 20.12.2018 vo výške 1,28 Eur, poplatkami za poistenie za obdobie do 20.12.2018 vo výške 5,31 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.502,96 Eur od 16.05.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ust. zákona č. 129/2010 Z. z., § 565 OZ, resp. § 517 ods. 2 OZ. V odôvodnení súd uviedol, že medzi účastníkmi bolo nesporné uzatvorenie zmluvy o úvere zo dňa 21.11.2013, v zmysle ktorej bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 4.000,00 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach od 16.12.2013 s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2023. Súd mal preukázané, že žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. V tomto prípade súd dospel k záveru, že nárok je dôvodný len do výšky istiny 1.502,96 Eur, čo predstavuje splátky úveru po splatnosti do 15.05.2020. Súd uviedol, že nemal preukázané splnenie podmienok pre zosplatenie celého úveru, keď bola predložená listina, na základe ktorej mala byť žalovaná upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, avšak nebol predložený žiadny dôkaz, že táto listina sa dostala do dispozície žalovanej. Preto boli priznané len splátky a príslušenstvo splatné do dňa vyhlásenia rozsudku. Podľa súdu prvej inštancie žalobca tak nepreukázal, že došlo ku splatnému zosplateniu celého zvyšku úveru.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote proti výroku II. a III., ktorým sú žalobu vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol o trovách konania, podal odvolanie žalobca. Dôvodil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu súd prvej inštancie porušil právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď spochybnil tvrdenia žalobcu, ktoré protistranou spochybnované neboli. V zmysle

§ 151 CSP výslovne nepopreté tvrdenia sa považujú za nesporné. V súlade s touto prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. V odvolaní poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré mali podporiť ním prezentované závery. Keďže súd nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Žalovaný netvrdil, že mu opakované upozornenie (na možnosť zosplatnenia) nebolo doručené. Pokiaľ súd návrh považoval za neúplný, mal možnosť vyzvať na jeho doplnenie alebo opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Ďalej v odôvodnení odvolania žalobca uviedol, že disponuje doručenkou a túto vo fotokópii ako dôkaz o doručovaní opakovaného upozornenia na možnosť zosplatnenia dlhu priložil k odvolaniu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a zároveň rozhodol v prospech žalobcu aj o trovách konania.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná (vyjadrenie nazvala ako odvolanie), pričom uviedla, že žalovanú sumu zaplatila v roku 2016, doklad o zaplatení nemá k dispozícii. Po získaní tohto dokladu z archívu J. L. ho doručí súdu.

4. K podanému vyjadreniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že tvrdenie žalovanej je nepravdivé a zavádzajúce. Žalobca neeviduje úhradu dlžnej sumy, ktorá mala byť údajne zaplatená v roku 2016. Naopak, z dokumentu prehľadu splácania úveru vyplýva, že v roku 2016 boli na dlh žalovanej uskutočňované pravidelné zmluvne dohodnuté splátky, v ktorých žalovaná kontinuálne pokračovala až do 08/2018. Žiadal preto, aby súd vyhovel odvolaniu a rozhodol v zmysle jeho návrhu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanoveniach § 379 a 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. Výrok I., ktorý odvolaním nebol napadnutý, ponechal nedotknutý.

6. V danom prípade, ako vyplynulo z obsahu spisu preskúmaného rozsudku a obsahu odvolania, súd prvej inštancie posudzoval nárok z úverovej zmluvy, ktorej uzatvorenie a podmienky medzi účastníkmi sporu vzhladol ako nesporné. Žalobca v žalobe uviedol, že pre neplnenie si povinnosti zo strany žalovanej upozornil žalovanú na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia úveru, a to opakovaným upozornením zo dňa 17.10.2018, resp. následne zaslal výzvu o predčasnej splatnosti úveru dňa 20.12.2018. Požadoval tak zaplatiť celý zvyšok nesplateného úveru pozostávajúci z istiny, úrokov, úrokov z omeškania, z poplatku za upomienku a poplatku za poistenie schopnosti splácať úver. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 17.01.2019 žiadal žalobcu ozrejmiť, či a akým spôsobom bola suma 200,00 Eur uplatňovaná titulom poplatkov za poskytnutie úveru žalovaným uhradená a či bola táto suma započítaná do výšky poskytnutého úveru vo výške 4.000,00 Eur, resp. aby pripojil dôkazy, ktoré preukazujú tvrdenia žalobcu, a to výpis z úverového účtu žalovanej, prípadne inú istinu, z ktorej vyplýva, ako žalovaná plnila a na aké položky boli jej plnenia započítané. Na základe tejto výzvy žalobca dňa 28.01.2019 súdu doručil v písomnej podobe prehľad úhrad do zosplatnenia úveru, špecifikáciu úrokov a úrokov z omeškania, ako aj prehľad splátok, s ktorými sa žalovaná dostala do omeškania pred zosplatnením úveru. Tiež bolo upresnené, koľko z úveru bolo vyplatené priamo žalovanej (3.800,00 Eur), pričom suma 200,00 Eur bola odpočítaná na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním. Žalovaná prevzala žalobu s poučením a s výzvou dňa 15.02.2019. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nariadeného pojednávania vo veci sa nezúčastnila. Na prejednanie sa nedostavil ani žalobca, ktorý neprítomnosť ospravedlnil (z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež hospodárnosti konania s úmyslom nenavýšovať trovy). Súd prvej inštancie následne v odôvodnení rozsudku uviedol, že nemal preukázanú skutočnosť o tom, že upozornenie na možnosť splatnosti dlhu bolo žalovanej doručené. Priznal tak len časť neuhradených splátok, ktoré boli splatné do vyhlásenia rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na úspech v konaní rozhodol aj o trovách.

7. V zmysle § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Podľa novej právnej úpravy (prijatie CSP), súd môže

zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Výnimočne však súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, čo je možné okrem iného aj v spotrebiteľských sporoch. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz, pričom takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Súd sa tak nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám.

8. Ako vyplynulo z vyššie uvedených skutočností, v tomto prípade žalobca v žalobe opísal rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých požadoval voči žalovanej svoj nárok. Žalovaná ostala nečinná, tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nespochybovala. V tomto prípade súd z vlastnej iniciatívy dospel k záveru, že nie je preukázaná tvrdená skutočnosť oboznámenia žalovanej s možnosťou zosplatniť úver predložením dôkazu (doručenky) o tom, že toto upozornenie sa dostalo do dispozície žalovanej. Pokiaľ by túto skutočnosť namietala žalovaná vo vyjadrení k žalobe, mohol na to žalobca reagovať a ním spochybnené tvrdenie preukázať dôkazným prostriedkom, v tomto prípade predložením doručky. Túto iniciatívu za žalovanú prebral súd, avšak nijakým spôsobom pred vyhlásením rozsudku nespochybnil skutočnosť, že žalovaná bola upozornená na možnosť zosplatnenia celého zvyšku nesplateného úveru. O tomto sa dozvedel žalobca až z odôvodnenia rozsudku, pričom reagoval tak, že predložil kópiu doručky. Odvolací súd má za to, že v tomto prípade bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, keď bez toho, aby bol zo strany súdu upozornený, že súd skutočnosť, či bola výzva žalovanej doručená, bude preskúmať ako spornú, avšak na vykonanie takéhoto dôkazu nebol zo strany súdu upozornený. Nemohol tak reagovať a predložiť dôkaz v prejednávanej veci ku skutočnosti, ktorú spotrebiteľ nespochybnil, ale v jeho mene ju spochybnil súd. Z uvedených dôvodov preto neostalo odvolaciemu súdu iné, než v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, ktorý posúdi, či na preukázanie tvrdení žalobcu postačuje predložená fotokópia doručky, alebo bude vyžadovať iný dôkaz, ktorým žalobca preukáže svoje tvrdenia ohľadom doručovania výzvy žalovanej týkajúcej sa zosplatnenia celého zvyšku úveru.

9. Právo na súdnu ochranu okrem Ústavy SR (článok 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (článok 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (článok 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú jednotlivé ustanovenia CSP (napr. článok 9, § 123, § 177 a podobne). Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinstančnom konaní. Vzhľadom na tieto skutočnosti neostalo odvolaciemu súdu iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodne s poukazom na ust. § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).